

DANILO: ...Kad sam odlučio da ostavim pušenje, ovo je bilo idealno mesto.

AZRA: Koliko vidim ne ide vam baš najbolje.

DANILO: Ne ide. Ali više se i ne trudim. Od jutros ponovo pušim.

AZRA: Šteta. Ja nikad ne bih ostavila, ali se uvijek obradujem kad čujem da je neko ostavio.

DANILO: Znae šta, jako je teško doneti odluku da prestaneš da pušiš. Ali još je teže

odlučiti da ponovo počneš.

AZRA: *(Nasmeje se.)* Ih, kako sad to? Ja sam uvijek mislila da je baš suprotno.

DANILO: Ostavljanje cigareta uvek počiva na uverenju ili samouveravanju u štetnost po zdravlje, po okolinu, po bližnje i daje nam utisak da smo svesni i odgovorni. A kad odlučimo da se ponovo vratimo cigaretama suočavamo se ipak sa svojom slabošću i nemoći da odolimo iskušenju. Zato je ta odluka mnogo teža.

AZRA: Kud vi odoste profesore?! Sami ste sebe oborili na ispitu. Kako li je tek vašim studentima?

DANILO: Sebe sam oborio, a evo danas sam posle dugo godina poklonio ocenu.

AZRA: Pa vas sada grize savjest? Vjerujte, ne treba. Za dvadeset, trideset godina ta djeca će se sjećati vaše velikodušnosti.

DANILO: Ma kakvi. Zaboraviće sve za dva, tri dana.

AZRA: Niste u pravu. Ja se, na primer, sjećam samo svojih dobrih profesora. One loše sam namjerno zaboravila. Ako ćemo pravo, na kraju se treba sjećati samo dobrote. Kad bi čovjek to tako mogao. Jer, svejedno, čega god se sjećao, život izgori kao ova cigara.

Kratka pauza. Oboje puše.

DANILO: Da... samo što svaku cigaretu ugasimo mi. A život...

Tišina.

(Odlomak iz teksta KAFA I CIGARETE – POZDRAV IZ BEOGRADA, Mia Knežević)

REČ REDITELJA

Nikad ne znamo kada će neki slučajni susret ili susret koji pripada svakodnevnoj rutini, pokrenuti u nama duboka i nova osećanja i suočiti nas sa novim vrednovanjem, kako sadašnjih tako i trenutaka iz prošlosti. Kafa i cigarete, kao rituali kojima se prepuštamo između lične navike pretvorene u potrebu i društvenog konteksta u kojem učestvujemo, čine te trenutke ponekad i sudbinskim.

ATELJE 212

KAFA I CIGARETE – POZDRAV IZ BEOGRADA

posvećeno filmu Džima Džarmuša "Coffee and Cigarettes"

Tekst i režija: Mia Knežević

Mia Knežević

KAFA I CIGARETE – POZDRAV IZ BEOGRADA

posvećeno filmu Džima Džarmuša
“Coffee and Cigarettes”

Režija: MIA KNEŽEVIĆ
Scenografija: Miljena Vučković
Kostimografija: Dragica Laušević

Igraju:

Ivana: MILICA MIHAJLOVIĆ
Relja: NEBOJŠA ILIĆ
Profesor (Danilo): TIHOMIR STANIĆ
Azra: DARA DŽOKIĆ
Maša: MILICA TRIFUNOVIĆ
Student (On): MARKO GRABEŽ
Milenko: SVETOZAR CVETKOVIĆ

Inspicijent i sufler: Milica Bošković
Organizator: Jelena Tvrtković
Organizator na praksi: Milica Bošković

Dizajn svetla: Radomir Stamenković, Duško Kovačević
Dizajn zvuka i video:
Davor Duboka, Dragan Stevanović-Bagzi

Produkcija i tehnička realizacija:
Pozorište Atelje 212

Premijera 29. septembar 2015.
Sezona 2014/15.
Scena Mira Trailović

Već sam naslov predstave KAFA I CIGARETE – POZDRAV IZ BEOGRADA jasno nagovlašava da je reč o svojevrsnom autorskom odjeku kulturnog filma “Coffee and Cigarettes”, Džima Džarmuša. Dramska priča i predstava, svojim smeštanjem na pozornicu ne želi da preimenuje priču filma, naprotiv – koristeći samo izvorni dramaturški model, želi da sa publikom podeli sasvim lične teme, prepoznate u savremenom trenutku. I sve strepnje i sve nade koje iz tih tema proizilaze. Susreti – slučajni ili priželjkivani; odlasci – željeni ili iznuđeni; neizvesnost svakog trenutka ka kome žurimo, neminovnost svakog trenutka koji nas očekuje... jednom rečju sam život, neizmerno bogat, satkan od nebrojeno mnogo slojeva i značenja, tuga i radosti, susreta i rastanaka – uz kafu i cigarete, možda se može makar malo bolje razumeti.

MIA KNEŽEVIĆ

Rođena 13. februara 1989.godine u Novom Sadu. Studirala multimedijalnu režiju na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, u klasi profesora Nikite Milivojevića i asistenta Borisa Liješevića.

U toku studija režirala predstave ŠOLJICE Maria Benedetija, MURLIN MURLO Nikolaja Koljade, kratki igrani film PUTOVANJE i kratki dokumentarni film DESI SE MAGIJA.

Diplomirala režijom predstave NEBESKI ODRED Đorđa Lebovića i Aleksandra Obrenovića (koprodukcija Srpsko narodno pozorište i SUDUV). Masterirala režijom predstave ONA Mine Milošević, Jelene Đulvezan i Mie Knežević (Narodno pozorište Toša Jovanović u Zrenjaninu).

Nagrade: prva nagrada za kratki film “Putovanje” na međunarodnom takmičenju kratkog filma koje je realizovala Robert Bosh fondacija, konkurs “Identify your Identity” (2012.), nagrada za najbolju predstavu “Nebeski odred” na Ex teatar festu u Pančevu (2013.), druga nagrada publike za predstavu “Ona” na TKT festu u Tuzli (2014.), godišnja pohvala Srpskog narodnog pozorišta ansamblu predstave “Nebeski odred” (2015).

